

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET
✉: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 441-6501 ☎: 06-1/441-6502
✉: titkarsag@repate.hu
🌐: www.repate.hu

Ügyszám: FRP/840/2013/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

337/2014. számú (XII. 18.)

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) panaszos¹ 2013. december 5-én előterjesztett **panaszát** a 2014. december 18-án megtartott zárt ülésén született állásfoglalását

á t t e s z i

az intézkedést foganatosító szerv vezetőjéhez.

A vizsgált ügyben egyrészt alapjogot sértő intézkedésre nem került sor, másrészt alapjogot sértő intézkedés nem állapítható meg.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

1) a) A panaszos a Testület Ügyfélszolgálati irodáján személyesen terjesztette elő a panaszát. Előadta, hogy 2013. november 30-án előállították a Rendőrkapitányságon, majd 6 órát volt a kapitányságon. Magánlaksértésért állították elő, de azt a helyszínen nem mondták neki.

A Budapest * alatt a lányának van egy lakása, amit bérbe adott egy ismerősük fiának. A lánya felmondott a bérlőnek, megbeszélték, hogy október 30-ig kiköltözik a bérlő. Többször próbálták megnézni a lakást, és szerették volna egy új bérlőnek megmutatni, de soha nem engedte a bérlő bemenni őket.

¹ Az Rtv. 93/A. § (6) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük

A november 30-án a helyszínre mentek egy lakatossal, a vejével és a lányával és egy vevőjelölttel. A bérlő korábban lecserélte a zárat az ingatlanon, és nem adott új kulcsot nekik. A lakatos elkezdte kiszerezni a zárat. A bérlő kihívta a rendőröket, kétfős járőr jött ki, akik azt mondták, hogy nem mehetnek be. Közölték, hogy ők majd bemennek, illetve a panaszos lánya is bemehetett, mert oda volt bejelentkezve. A járőrök egy idő után elmentek, a panaszos lánya pedig bent maradt az ingatlanban. Egyszer csak dulakodást hallottak az épületből, ezért a panaszos bement a teraszajtón, amin keresztül ezek előtt is közlekedtek a rendőrök és a lány. A panaszos látta, hogy a férfi a panaszos lányát karját fogja, csuklóját rángatja. A panaszos megfogta a férfi vállát, és arrább taszította, aminek hatására elengedte a lányát. A férfi nem esett el, nem volt nagy erejű a lökés. A panaszos ezután leült és megpróbáltak egymással szót érteni. Mielőtt megkíséreltek behatolni a lakásba, a panaszos felhívta a bérlő édesanyját, és kérte a segítségét az ügy megoldásában. A bérlő édesanyja azt mondta, hogy mindketten mást mondanak neki, ezért a fiával beszéljenek a továbbiakban.

A panaszos veje elment, és a vevő is elment. A panaszos lánya ellenőrizni akarta a lakás állapotát.

A bérlő újra kihívta a rendőröket. A rendőrök visszajöttek (egy férfi és egy nő), ők azt mondták nekik, hogy hagyják el a lakást. A rendőrök normálisan viselkedtek, velük nem volt problémájuk. A rendőröknek elmondták, hogy a „tulajdonos” ellenőrizheti a bérlemény állapotát. A panaszosok nem akarták elhagyni a helyszínt, ekkor érkezett egy harmadik járőr. Ezután még két rendőr érkezett a helyszínre, a panasossal közölték, hogy beviszik a rendőrségre. A panaszos megkérdezte, hogy miért, amire a rendőr közölte, hogy ő nem ismétli önmagát, „befogunk menni a rendőrségre”. A panaszos emlékei szerint nem mondta el, hogy a magatartásuk szabálysértés, vagy bűncselekmény lenne, pont ezért kérdezte meg, hogy miért van erre szükség. A panaszos rögzíteni akarta a telefonjával az eseményeket, a főtörzsőrmester nem járult hozzá a felvételkészítéséhez és azt mondta, hogy ő nem ismétli önmagát. A veje, aki időközben visszaérkezett a panaszos gyógyszereivel, mondta, hogy inkább menjenek.

Mindhármukat felszólították a távozásra, és mindhármukat előállították. A bérlőt és a vele lakó hölgyet (talán az élettársa) is bevitték a kapitányságra.

A panaszos felvette a kabátját, és a táskáját, és berakta a kocsijába (sajnos azt a csomagot is, amiben a gyógyszerei voltak). Ők hárman a saját autójukkal szeretett volna menni a rendőrségre, de azt nem engedték a rendőrök. A panaszosok kulturált módon viselkedtek, a rendőrök hagyták, hogy felvegye a telefont a vevőnek. Később sem kapcsolatták ki vele a rendőrök.

A kapitányságon 6 órát kellett várniuk, egy nagyobb helyiségben (előszobában), eközben egy rendőr vigyázott rájuk. Kb. három után jelezte a panaszos az örnek, hogy szív és érrendszeri betegsége, cukorbetegsége miatt gyógyszert szed, ami nincs nála. Kérte, hogy valahogyan had jusson hozzá, vigyék oda érte, vagy ők hozzák el, vagy egy ismerőssel had hozassák be. A rendőrök nem csináltak érdemben semmit. Később még egyszer kérte a panaszos az őrt, de nem ért el eredményt. A panaszos azt is kérte, hogy a felettesével beszélhessen, de erre sem volt.

Ezután a panaszos felvette a kabátját, hogy elmenjen a gyógyszeréért, elment az űr mellett a lépcsőházba, de a rendőr rászólt, elkapta a karját és kérte, hogy ne menjen ki. (Ezzel nincs is baja a panaszosnak). A helyiségben volt csap, WC és egy italautomata, úgyhogy tudtak inni, illetve a lányát két alkalommal is lekísérték a mosdóba.

A panaszos ezután elindult, hogy az ügyeletes tiszttel beszéljen, de ezt sem lehetett, de már nem akart újabb lökdösődést, ezért visszafordult. Az egyik irodába beszólt, hogy mit szeretne, egy nő kijött, aki állítólag az ügyeletes tiszt helyettese volt. Elmondta neki, hogy gyógyszerre van szüksége, elmondta, hogy nem tudják elhozni a gyógyszert, és polgárőrt se tudnak érte küldeni. A rendőr megkérdezte, hogy milyen gyógyszereket szed, először nem tudta elmondani, de végül a noteszből sikerült. Több ismerősét is felhívta a panaszos. A panaszos kérte, hogy polgárőrrel hadd hozassa oda a gyógyszert, de azt mondták nem lehet, hanem mentőt hívtak helyette a panaszoshoz. A mentők adtak neki valamilyen gyógyszert, de a saját gyógyszereihez nem jutott hozzá. Azt mondták neki, hogy ők csak akkut eseteket látnak el, ilyen gyógyszereket nem tudnak neki adni.

Jelezték a rendőröknek, hogy a veje cukros, ezért ennie kell 3 óránként. A rendőrök azt mondták, hogy csak akkor tudnak ételt adni, csak ha 5 óra eltelik. 5 óra elteltével pedig azt mondták, hogy csak a fogdán adnak ételt, így nem.

A panaszos kihallgatása 18 óra 43 perc és 19 óra 54 perc között tartott. Az 14 óra 10 perctől 20 óra 30 percig tartott az előállítás. A kihallgatásuk párhuzamosan zajlott. A bérlőt és az élettársát máshol helyezték el, így nem tudja a panaszos, hogy őket mikor hallgatták meg. A panaszost kihallgató férfi megkínálta a panaszost teával. A panaszost a kihallgatást követően rabosították.

A kihallgatás után kiállították a papírokat, és elengedték őket. A panaszos kérte, hogy vigyék vissza őket a gépkocsihoz, de nem vitték őket, noha a járőr megígérte nekik, hogy visszaviszik a gépkocsihoz.

A panaszos lánya és a veje nem kívánt panaszt előterjeszteni. A panaszos a kapitányságon is tett panaszt. A panaszos végül is nem jelezte, hogy az unokájára nincs, aki vigyázzon.

b) A panaszos átadta az előállításról készült igazolást másolatban. Eszerint az előállítására az Rtv. 33. § (1) bekezdés a) pontja alapján került sor, és 2013. november 30-án 14 óra 10 perctől 20 óra 30 percig tartott.

c) A panaszos átadta a Rendőrkapitányságon bejelentéséről készült jegyzőkönyvet. A panaszban két dolgot sérelmezett, egyrészt az előállítását, másrészt hogy nem tudott hozzájutni a gyógyszereihez, mert nem volt olyan személy, akivel behozatathatta volna. Sérelmezi, hogy az előállítás alatt nem tudott az ügyben döntést hozó személlyel beszélni a gyógyszerei miatt. A helyszínen vele szemben intézkedő és az őt őrző rendőrökkel szemben nincs panasza, mert ők kifejezetten udvariasak és kedvesek voltak vele.

d) Ezen kívül még átadta a gyanúsított kihallgatásáról készült jegyzőkönyvet. A kihallgatásra 2013. november 30-án 18 óra 43 perc és 19 óra 54 perc között került sor. A vallomása az ügy szempontjából releváns többletinformációt nem tartalmaz a beadványához képest, ezért a Testület csak annyit rögzít, hogy a panaszos nem emlékezett, de nem tartja valószínűleg, hogy megsértette volna a bérlő nyakát, lehet, hogy már korábban is ott volt a sérülés. Ő nem szerzett sérülést.

e) Az OMSZ mentési dokumentációs lap rögzíti, hogy a kapitányságon 17 óra 47 perckor ellátták a panaszost, EKG-t készítettek, beszállítást nem igényel, a kimaradt gyógyszere miatt a házi orvosával kell konzultálnia.

2) A panaszos pótlólag, 2013. december 9-én csatolta az orvosi iratokat arról, hogy szívbetegségben szenved.

II.

A Testület a tényállás tisztázása érdekében megkereséssel fordult a rendőrséghez. A rendelkezésre bocsátott iratok alapján az alábbiak állapíthatók meg.

1) S. E. r. őrnagy 2014. január 6-án kelt átiratában előadta, hogy a rendőri jelentések és a rendőrök szóbeli meghallgatása alapján az alábbiakat állapította meg. Az érintett ingatlanál aznap 3 alkalommal került sor intézkedésre. A helyszínre bejelentésre érkeztek: albérlő-főbérlő vita. A legutolsó intézkedés nevezett napon 13 óra 20 perckor kezdődött és nevezett napon, 14. 30 órakor ért véget. A helyszínen 4 rendőr intézkedett, 2 fő szolgálati ruhát viselt, 2 fő pedig bevetési ruhát. Mind a négyen jó láthatósági átvetőt viseltek.

A panaszosok az intézkedés során azt kérdezték folyamatosan, hogy hogyan történhet meg ez Magyarországon, hogy a jog a nem főbérlőt, hanem az albérlőt védi, miért nem mehet be a saját tulajdonú lakásába akkor, amikor ő akar. A rendőrök a cselekménnyel kapcsolatban jogi tanácsot adtak, hogy cselekményükkel jogsértést követnek el. A rendőrök a panaszossal normális, kulturált hangnemben beszéltek.

Az intézkedés elején a panaszos feszült volt és ingerült, de később lenyugodott. A panaszossal és a családtagjaival szemben nem alkalmaztak kényszerítő eszközt. Az intézkedés során nem szereztek sérüléseket a panaszosok. Az orvosi ellátásról intézkedés történt, mentőt hívtak a kapitányságra, mert a panaszos vérnyomás problémára, szív- és cukorbetegségre hivatkozott. A panaszos jelezte a parancsnoknak, hogy gyógyszerre van szüksége a betegsége miatt, ezért hozzá a mentőszolgálat értesítve lett, akik 17.47 órakor értek a helyszínre.

A készenléti csoportvezető utasítására állították elő a panaszost és családtagjait, mivel megállapították a magánlaksértés bűncselekményét, hiszen dolog elleni erőszakkal lecserélték a zárát. Az előállítás addig tartott, ameddig ki nem hallgatták a nyomozók, kihallgatás és a rabosítás után szabadítva lettek.

A készenléti csoportvezető utasítására az előállítottak nem lettek elhelyezve a kapitányság előállító helyiségébe, hanem az előtt vigyázott rájuk egy rendkívüli óra. Ezt követően kihallgatásukra került sor, majd azt követően szabadítva lettek.

A panaszost az előállító helyiség előtti folyosón helyezték el. Étkezést nem biztosítottak, mert csak 5 órát meghaladó fogva tartás esetén jár élelem. Az előállított személyek hozzátartozó személyek kiértesítését nem kérték.

Az eset kapcsán a panaszos lánya 21 óra 15 perckor, a veje 21 óra 30 perckor, a panaszos pedig 20 óra 30 perckor hagyta el az épületet.

A panaszost és annak lányát és annak férjét állították elő a rendőrségre, az albérlőt, meg annak barátnőjét csak bekísérték feljelentés megtétele céljából. Az albérlőt a nyomozók kihallgatták a nevezett napon, az este folyamán.

A panaszosokat K. A. r. ftőrm. tájékoztatta szóban a jogorvoslati lehetőségekről.

Az ügyben eljárást indult magánlaksértés vétsége miatt a *bü ügyszámon.

A panaszos veje jelezte, hogy cukorbeteg. Folyadékot kapott, cukrot és kávéfogyasztottak, ételt nem.

A panaszos és családtagjai nem használtak mobiltelefont az előállítás alatt.

A panaszos családjának gépkocsiját biztonságba helyezték, szabályosan parkolt és a lezárt állapotban hagyták a helyszínen.

2) Az elfogás végrehajtásáról szóló jelentés szerint a panaszost az Rtv. 29. § (1) bekezdése szerint a helyszínen 14 óra 10 perckor igazoltatták, majd átvizsgálták a ruházatát az Rtv. 31. § alapján, és az Rtv. 33. § (1) bekezdés a) pontja alapján előállították.

Az ügy leírását külön jelentés tartalmazza. Az ügyben büntető feljelentést tesznek.

A parancsnoki vélemény és kivizsgálás szerint az intézkedés jogszerű, szakszerű és arányos volt.

3) A 2013. november 30-án kelt jelentésében N. Á. r. ftőrm. és K. B. r. őrm. előadta, hogy 9 óra 40 perckor a Központ az utasítást adta, hogy menjenek az adott címre, mert onnan albérleti vitáról érkezett bejelentés. A helyszínre 9 óra 50 perckor érkezett a r. ftőrm., ahol a bérlő fogadta. Elmondta, hogy a panaszos lányától bérlő a lakást. Aznap 9 óra 00 körüli időben arra lett figyelmes, hogy egy ismeretlen férfi a lakás bejárati ajtajának zárszerkezetét fúrja, valamint a helyszínen tartózkodik a lakás „tulajdonosa”. Ezt követően kiment a lakásból, ahol a „tulajdonos” közölte a bérlővel, hogy mivel már több hónapja nem teljesíti a bérleti szerződésekben foglaltakat így felbontotta a szerződést és ezáltal ki kell, hogy költözzön a lakásból. A bérlő továbbá elmondta, hogy a lakásban felújítási munkálatokat végzett, ami elmondása szerint kb. 1.000.000 Ft. összegbe került. Mindezt nem közölte a főbérlővel.

Elmondta, hogy a „tulajtól” valóban kapott email-t, de arra azt válaszolta, hogy nem ért egyet a bérleti szerződés felmondásával, de azt elmondta, hogy valóban hónapok óta nem fizette az albérleti díjakat, mivel tudomása szerint túlfizette a rezsiköltségeit.

Ezt követően a helyszínen meghallgatta a r. ftőrm. a „tulajt”, aki elmondta, hogy a bérlő kb. 2012 áprilisa óta lakik a lakásban, melyről bérleti szerződést kötöttek. A bérlő több hónapja nem fizette a szerződésben foglaltakat (albérleti díj, rezsiköltségeket) így egyoldalúan felbontotta a szerződést, mely alapján a bérlőnek el kellett volna hagyni a lakást 2013.11.15-ig. A „tulaj” továbbá elmondta, hogy ő többször is küldött levelet postai úton, valamint email-t is küldött, melyek kézbesítve is lettek elmondása szerint. Abban valóban megegyeztek valóban, hogy a bérlő felújítja a konyhát, mely kb. 30,000. Ft-ba került, arra viszont nem adott engedélyt, hogy a lakás padlóját, ami állítása szerint egy millió Ft-ba kerülhetett, kicseréltesse. A „tulaj” elmondta, hogy ő hívta a helyszínre a lakatost, hogy

cseréljen zárat, ez a rendőrség kiérkezéséig még nem tört meg, csak a zárba fűrt egyszer a lakatos. A fenti személlyel és megbízójával közölte a r. főrm., hogy haladéktalanul hagyják abba ez a tevékenységet, és állítsák helyre a zárat.

Erre a „tulaj” elmondta, hogy azért akarja kicserélni a zárat, a bérlő valamikor a múltban már kicserélte az eredeti zárat, így ő nem tud bejutni a saját lakásába, és a szerződés alapján ez a jog hogy a zárszerkezetet lecserélje, nem illeti meg. Elmondta továbbá, hogy most lecseréli a zárat, és ad kulcsot a bérlőnek, de nem fogja elhagyni a lakást, mert beköltözik az ingatlanba.

A helyszínen jelen volt a panaszos is, aki a „tulaj” édesapja. Ő kérdésre elmondta, hogy a hogy lánya megkérte, hogy segítsen kiköltöztetni, illetve tisztázni a fentieket az albérlővel.

A bérlő elmondta, hogy a panaszos a lakás ajtaja előtt ingerülten veszekedett vele, és a vita közben két kézzel megfogta a nyakát, és betolta Liptákot a nyitott lakásajtón. A helyszínen a bérlőn külsérelmi nyomokat nem látott a rendőr, kérdésemre, hogy egészségügyi ellátást kér-e nemmel válaszolt. Ezzel kapcsolatban meghallgatta a panaszost is, aki egyértelműen kijelentette, hogy soha nem bántalmazta fent a bérlőt. A bérlőnek a testi sértéssel kapcsolatban a felvilágosítást megadta a r. főrm., melyet megértett és tudomásul vett.

A helyszínen továbbá jelen volt a bérlő barátnője, aki a bérlővel lakik az albérletben, illetve jelen volt még a „tulajdonos” férje.

A fentieket jelentette a Központnak, aki utasította, hogy kérdezze meg a Készenléti Csoportvezetőt, hogy mi legyen az albérleti vita részeseivel. Az egyeztetés után a résztvevőnek a szükséges felvilágosítást megadta és elhagyta a központ engedélyével a helyszínt.

13 óra 15 perc körül a Készenléti Csoportvezető utasította r. főrm-t, hogy menjen vissza a helyszínre, mivel onnan újabb információk érkeztek. 13 óra 20 perckor érkezett a r. főrm. ismét a helyszínre. E közben a készenléti csoport vezetője közölte vele, hogy a bérlő édesanyja feljelentést tett a BRFK II. kerületi Rendőrkapitányságon magánlaksértés miatt, majd azt az utasítást adta, hogy a helyszínen fogja el és állítsa elő a „tulaj”, valamint a panaszost és a „tulaj” férjét bűncselekmény gyanúja miatt.

A fenti személyekkel közöltem a fenti tényeket, amelyet megértettek, de nem vettek tudomásul, csak a saját mondandójukat közölték folyamatosan. Azt hajtogatták, hogy ma befognak költözni, mivel ma járt le a szerződésben foglalt határidő.

Fent nevezetteket többször felszólította a r. főrm. a "Törvény nevében" címszavak előrebocsátásával, hogy hagyjanak fel eddigi tevékenységükkel. Majd a többszöri felszólításra együttműködően álltak a rendőri intézkedéshez.

17 óra 47 perckor a mentőktől kiérkezett B.A. mentőtiszt, aki megvizsgálta a panaszost, majd elmondta, hogy a panaszosnak a vérnyomása emelkedett meg, amire vérnyomás csökkentő gyógyszer kapott, más baja nincs, további ellátást nem igényel.

A három személyt sérülés- és panaszmentesen a Készenléti Csoportvezetőnek átadták az intézkedő rendőrök. A fenti intézkedésnél jelen volt Sz. L. r. törm és M. Cs. r. őrm. is.

4) K. B. r. őrm. és N. Á. r. ftörm. 2014. január 2-án a Testület megkeresésére kiegészítő jelentést készített. Ebben előadták, hogy *szám alatti ingatlanál három esetben került sor rendőri intézkedésre. Az első esetben a Központ utasítására jelentek meg a címen, mert onnan a bérlő bejelentést tett telefonon, miszerint valaki az általa bérelt lakás ajtaján lévő zárat rongálja. A lépcsőházban ekkor a „tulajdonos” fogadta őket és elpanaszolta, hogy nem tud bejutni a lakásába. A lakás ajtó előtt ekkor a lakatos szerszámokkal, a zárat szerelte, valamint jelen volt a panaszos. Ezt követően a r. őrm. bekopogott, majd közölte nevét, rendfokozatát és jelvéyszámát, valamint hogy a Rendőrkapitányságról érkeztek azért, mert bejelentés érkezett erről a címről. A bérlő ezt követően szökött, hogy az erkély felől a hátsó bejáraton menjenek be. A bejelentő elmondta, hogy az általa bérelt ingatlant a „tulajdonostól” bérlte, és 2013. november 30-án arra kelt fel a reggeli órákban, hogy valaki fúrja a lakás bejárati ajtajának zárját, de ekkor már tudta, hogy a főbérlő lehet az, mert nem ez az első alkalom, hogy nem egyeznek az albérlettel kapcsolatban. Elmondta, hogy a „tulaj” által küldött elektronikus üzenetben foglaltakkal, ill. a bérlet felmondásában sem ért egyet, mert ő szerinte megfizette azzal a bérleti díjat, hogy felújítási munkálatokat végzett 1.000.000 Ft értékben, viszont igaz, hogy a főbérlő erre engedélyt nem adott, bízott abban, hogy így rendezve lesz az anyagi elmaradása és még ezáltal túl is fizette az elmaradásait is.

A továbbiakban meghallgatták a „tulajdonost”, aki kérdésre elmondta, hogy kb. 2 éve lakik a lakásban a bérlő, erről bérleti szerződés is készült, viszont a helyszínen a bérleti szerződéseket egyik fél sem tudta átadni, a „tulajdonos” a szerződést fel szeretné mondani, mert a bérlő nem teljesítette a szerződésben foglaltakat, nem fizet több hónapja bérleti díjat, ill. rezsi költségeit sem fizette ki. Erről elektronikus (e-mail) úton értesítette a bérlőt, mely tartalmazta, hogy az ingatlant mikor kell elhagynia. Az ingatlan felújításával kapcsolatosan csak annyit beszéltek meg, hogy 30.000 Ft értékben végezhet munkálatokat. A „tulaj” kérdésre elmondta, hogy a lakatos az egyik ismerőse, ő hívta a címre, mert a bérlővel többször egyeztetett időpontot, de ő valami indokkal mindig lemondta, ill. nem tudta elérni, valamint az ingatlan bejárdatán a teljes zárszerkezetet lecserélte úgy, hogy nem szólt, kulcsot a zár csere óta nem adott számára.

Ekkor a rendőrök közölték a tulajjal és az általa megbízott lakatossal, hogy a zárszerkezetet ne fúrják, ill. állítsák vissza eredeti állapotába a zárat. A tulaj ekkor közölte, hogy ő most lecseréli a zárat, és ad egy kulcsot a bérlőnek, de ő nem fogja elhagyni a lakást, mert a mai nap folyamán ő beköltözik, mivel ide is van bejelentve és ez az ő tulajdona.

Többször felhívták figyelmét a rendőrök, hogy egyezzenek meg, mert ez polgári peres ügy, ez a bíróság hatásköre, a rendőrség nem tud dönteni, hogy ki költözzön ki, a történetekkel kapcsolatban rendőri jelentés fog készülni. Ekkor nyugodt állapotban mondták, hogy megbeszéljük ezt az albérletes ügyet.

A lakást ekkor elhagyták, majd a lépcsőházban, kb. 3 perc elteltével sikítást hallottak, ezért gyorsan visszamentek. A lakásba beérkezve azt látták, hogy a bérlő riadt és nyakát mutatja. Ekkor elmondta, hogy a panaszos megragadta őt, miközben a lakás ajtaja előtt ingerülten veszekedett vele, majd vita közben két kézzel megfogta nyakát és betolta az ajtón.

Ekkor a panaszos kérdésre elmondta, hogy lányának segít költözni, és ő nem bántalmazta bérlőt.

A helyszínen a bérlőn külsérelmi nyomokat szemmel láthatóan nem láttak, ezért megkérdezték, hogy orvosi ellátásra van-e szüksége, ill. ezzel kapcsolatosan közölte vele, hogy könnyű testi sértés miatt magánindítványra megindult eljárást kezdeményezhet, viszont ehhez látlelet is szükséges.

Ezt a bérlő megértette és tudomásul vette, de nem kért orvosi ellátást, és a magánindítvány lehetőségével sem élt. A fenti címen jelen volt a bérlő barátnője is, aki elmondta, hogy ő látta, amint a panaszos megfogta barátja nyakát, más személy a helyszínen nem tartózkodott.

Fentieket jelentette a Központ felé, majd felszólította a panaszost és a tulajt, hogy hagyják el a lakást.

Ezt követően a Központ engedélyével elhagyták a helyszínt és a következő bejelentés helyszínére mentek.

A fenti napon kb. 13 óra 20 perc körüli időben a Készenléti Csoportvezető utasítására ismét visszamentek az adott címre, mivel bérlő édesanyja, fia kérésére feljelentést tett a Rendőrkapitányságon magánlaksértés miatt, majd azt az utasítást kapták, hogy a helyszínről az Rtv. 33. § (1) bekezdés a) pontjában foglaltak miatt fogja el, majd ezt követően állítsa elő a panaszost, a lányát a Rendőrkapitányságra. Az intézkedésnél ekkor már jelen volt Sz. L. r. törm. és M. Cs. r. őrm. is. A Készenléti Csoportvezető utasítására a helyszínre kiérkezve a lakásban találták: a bérlő édesapját, élettársát, a „tulajt”, férjét, és a panaszost. Ekkor közölte utóbbi hárommal, előállítják őket a Rendőrkapitányságra, mivel a bérlő édesanyja feljelentést tett magánlaksértés miatt. Többszöri figyelmeztetés ellenére is hajtogatták, hogy ők nem mennek sehová, a „tulajt” ma beköltözik, mivel ma járt le a szerződésben szereplő határidő, ez az ingatlan az ő tulajdona és nem megy édesapja sem sehová, mert ő a vendége és meglátogatta. Az intézkedés során a panaszos Sz. L. r. törm. felé tartotta mobiltelefonját és provokatív módon kérdéseket tett fel. A felvételekhez ekkor nem járultak hozzá. Többszöri felszólítás után együttműködően álltak a rendőri intézkedéshez, majd közölték velük, hogy magánlaksértés bűncselekménye miatt előállítják őket. Velük szemben nem alkalmaztak kényszerítő eszközt, illetve testi kényszert, mivel a rendőri intézkedés során nem tanúsítottak passzív és aktív ellenállást.

A Rk-n a további rendőri intézkedés céljából a három személyt sérülés- és panaszmentesen a Készenléti Csoportvezetőnek átadták. A fenti személyek az intézkedés során nem kérték a hozzá tartozók kiértesítését. A személyeket nem helyezték az előállító helyiségbe, mivel a Készenléti Csoportvezetője azt az utasítást adta, hogy a fenti személyeket az előállító helyiség előtt őrizzék. Az előállítás során étkeztetést nem kaptak nevezett személyek, mivel az előállítástól számított idő nem haladta meg az étkeztetés időpontját.

A bérlőt is beszállították a Készenléti Csoportvezető utasítására az Rk.-ra sértettként az esettel kapcsolatos meghallgatása miatt. A fenti személyek kaptak tájékoztatást a jogorvoslatról.

Az előállítás során az ügyeletvezető mentőt hívott a kapitányságra, hogy a panaszost megvizsgálják, mert cukorbetegsége miatt szűksége volt gyógyszerre, amit nem tartott magánál. A fenti napon 17 óra 47 perckor OMSZ munkatársai megérkeztek a Rendőrkapitányságra, ahol megvizsgálták. Az orvosi vizsgálat során a mentőtiszt kérdésekre elmondta, hogy a panaszosnak a vérnyomása emelkedett meg, amire kapott vérnyomás csökkentő gyógyszert, további orvosi ellátást a panaszos nem igényel.

Az előállítás során a fent nevezettek mobiltelefonjukat nem használhatták, mivel az intézkedés alatt az nem engedélyezett. A helyszínen a panaszos gépkocsiját, valamint egyéb vagyontárgyait zárt állapotban hagyta a fenti címen.

5) A helyszíni szemlét 2013. december 1-jén 16 óra 30 perckor folytatták le az ingatlanban a szemléről készült jegyzőkönyv szerint. A jegyzőkönyv végén a dátum 2013. november 30. A helyszíni szemléről készült jegyzőkönyvhöz tartozó jegyzék keltezése 2013. december 1.-i.

6) K. A., a bérlő édesanyja feljelentéséről 2013. november 30-án 12 óra 50 perckor készült jegyzőkönyv szerint a feljelentő előadta, hogy a fia a lakás bérlője. A bérlő és „tulajdonos” között elszámolási vita van. Reggel telefonált a fia, hogy valaki fúrja az ajtót és bement a lakásba a „tulajdonos” és az édesapja, akik azt akarták, hogy a fiú még aznap költözzön el. Valami tettlegességre is sor került, de erről majd a fia tud részletesebben beszélni. A lakásban volt még a „tulajdonos” férje is. A fiút azért akarták ki rakni a lakásból, mert az el nem számolt rezsiköltségek miatt nem fizette az albérleti díjat.

7) A bérlő tanú meghallgatásáról készült jegyzőkönyv szerint a kihallgatás 2014. november 30-án 14 óra 45 perc és 16 óra 33 perc között történt. Elmondta, hogy 85.000 Ft + rezsit bérlő a lakást, amit eredetileg meg is akart venni, ezért a bérleti szerződésben elővásárlási jogot is kikötött. A használat során kiderült, hogy a ház nincs társasházassá alakítva, a „tulajdonos” még nincs bejegyezve, mivel valamilyen vita van az építető és az önkormányzat között. A lakásnak számos hibája előjött, amiket a „tulajdonos” nem akart megcsináltatni, így végül ő végeztette el a javításokat, mondva, hogy majd elszámolják a bérleti díjba. A bérlő több mint 1.000.000 Ft-t költött eddig a lakásra. A bérlő kérte a főbérlőt, hogy számoljanak el, de az mindig csak hitegette, közben egy lakótól megtudta, hogy a főbérlő tetemes közös költség tartozást halmozott fel, noha ő mindig átadta neki ennek a díját is. A bérlő egyik nap kapott egy levelet, hogy 90.000 Ft rezsiz túlfizetése van, és kérte a főbérlőt, hogy utalja a bérleti díjat. A bérlő közölte, hogy ha megkapta írásban az elszámolásokat, akkor fizet, ezután a bérlő szinte naponta írt neki, követelte, hogy állítsa helyre a lakásban az eredeti állapotot, hogy költöztessen ki a kutyáját. Ezután elkezdett a lakásba járni, szinte minden nap ment. Végül írt e-mailen egy felmondást 15-én, amire a bérlő válaszolt, hogy nem fogadja el, mert felmondani ajánlott levélben kell. Erre azt a választ kapta, hogy postai úton is elküldte, de azt a mai napig nem kapta kézhez a bérlő. A levél szerint november 30-ig kellett volna kiköltöznie, mert „megszegte az emberi együttélés szabályait”. November 30-án megjelent a panaszos, a „tulajdonos”, a férje és a lakatos és annak a fia, aki durvaságokat kiabált a bérlőnek és vadította a bérlő kutyáját, egészen addig, amíg meg nem érkeztek a rendőrök. A rendőrökkel együtt a „tulajdonos” is bement a lakásba, elmondta, hogy a bérlő nem költözik ki, noha felmondott. A bérlő pedig közölte, hogy feljelentést akar tenni, a rendőrök erre közölték, hogy azt a kapitányságon tehet, majd elmentek.

A bérlő ezután mondta a „tulajnak”, hogy menjenek el és fogta a teraszajtó, hogy a többiek ne tudjanak bemenni, ezután a panaszos berúgta a teraszajtót és felkapta a bérlőt a nyakánál és hátrébb lökte, majd ütésre emelte a kezét, de a „tulaj” szólt neki, hogy ne csinálja, mert ennyit nem ér a dolog. A bérlő újra kihívta a rendőröket, a nyakán lévő lenyomatról videofelvételt készített a lakásban tartózkodó barátnője. A kiérkező rendőrök felszólították a „tulajdonost” és családját a távozásra, mire azok közölték, hogy nem mennek el, mert ők most oda beköltöznek. A rendőrök erre távoztak. A bérlő hívta a családját és a barátait, hogy menjenek a lakásba, egy óra körül ért a lakásba egy barátja, ekkor ért vissza a csomagokkal a férj is, közben a lakatos befejezte a zár cserét. A lakatos fia végig fenyegette a bérlőt. Már kezdtek csillapodni a kedélyek, amikor a férj újra rákezdett, hogy a bérlő szedje fel a sötét színű parkettát. Közben a bérlő kérésére az édesanyja bejelentést tett a kapitányságon, amire visszamentek a rendőrök a lakáshoz és beszállítottak mindenkit. A bérlő magánindítványt terjesztett elő a könnyű testi sértés miatt. A „tulaj” nem fenyegette, csak a lakatos és a fia. Mindenki agresszívan viselkedett, de csak a lakatos és a fia fenyegette tettelegességgel.

8) A rendőrség megküldte a bérlő nyakáról készült felvételt, amin a nyak hátsó részén egy kb. 4 cm hosszúságú bőrpír látható.

9) A 2013. november 30-án 17 óra 57 perckor készült járó beteg vizsgálati lap szerint a nyak mozgása fájdalmas, 60*1 mm-es abrasio látható rajta. A 19 óra 40 perckor kiállított a Fül-Orr-Gége Szakambulancia járó beteg vizsgálati lapja kóros elváltozást nem, csak a 60*1 mm-es abrasiot rögzítette.

10) A bérlő barátnőjének tanúkihallgatási jegyzőkönyve rögzíti, hogy a meghallgatása 2013. november 30-án 14 óra 51 perctől 16 óra 28 percig tartott. A történeteket a bérlővel azonos módon adja elő, annyi többlet információt tartalmaz a vallomása, hogy a bérlő a „tulaj” látogatásainak hatására zárat cserélt, és riasztót szereltetett fel. A zár cseréről nem tudja, hogy értesítette-e a bérlő a „tulajt”, de mivel lakatossal ment a lakáshoz, biztosan tudott róla. A tanú úgy tudja, hogy a lakás új kulcsából nem adtak a „tulajnak”. Első alkalommal miután a rendőrök egyeztettek a központtal azt mondták, hogy a bérlő jogosan tartózkodik a lakásban, mert nincs olyan bírói határozat vagy döntés, ami szerint a lakást el kéne hagynia. Ennek ellenére a „tulaj” erősködött, hogy a felmondásban november 30-i dátum van és nem akarta elhinni, hogy az nem egyenlő a bírói döntéssel. A bérlő felszólította a „tulajt” a távozásra, és a rendőrök is kérték a távozásra, de nem tett eleget a kérésnek, ez után a rendőrök távoztak.

A „tulaj” ezután közölte, hogy beköltözik és hívta az édesapját (panaszos), ezt a bérlő próbálta az ajtó tartásával megakadályozni, amire a férfi berontott és a megragadta a bérlő nyakát. A bérlő anyjának bejelentése után megjelenő rendőrök felszólították a „tulajt” és a vele lévőket, hogy bírói határozat hiányában hagyják el a lakást, amire közölték, hogy nem mennek el, mert álláspontjuk szerint joguk van ott tartózkodni. Erre közölték velük, hogy akkor ők viszik ki őket, amire közölték, hogy jó akkor elmennek, de később úgy is visszajönnek. A rendőrök erre felszólították őket, hogy testi kényszert fognak alkalmazni, amire végül engedelmessé váltak. A „tulaj” le akarta fényképezni a rendőrt, de az nem engedte. Beszálltak a kocsiba és beszállítottak mindenkit a rendőrök.

11) A panaszos lánya („tulaj”) 2013. november 30-án 18 óra 30 perckor történt gyanúsított kihallgatásáról készült jegyzőkönyv rögzíti, hogy a panaszos lánya előadta, hogy egy régi barátja fia a bérlő. Kérésükre került kevesebb összeg a tényleges albérleti díjnál a szerződésbe, illetve szóban számos olyan egyéb kérdésben megállapodtak (pl. kutyatartás és a dohányzás tilalma), amit a bérlő nem tartott be.

A „tulaj” az elejétől kezdve mondta a bérlőnek, hogy jelenleg nagyon rosszak az anyagi körülményei és nem tud felújítást eszközölni a lakáson, ezt a bérlő édesanyjának is többször elmondta. Eleve azért lett alacsony az ár, mert jelezte az elején, hogy komolyabb felújítási munkálatokat nem tud azonnal elvégezni. Ennek ellenére azért előbb utóbb minden kérést megpróbált teljesíteni, de az alacsony bérleti díjat pont azért kérte, hogy a javításokat a bérlő oldja meg. Ennek ellenére a bérlő állandóan javításokat kért. Egyáltalán nem volt olyan megállapodás, hogy a bérlő elvégezze a dolgokat és azt majd levonják a díjból. Nem is mutatott számlát az elvégzett munkákról. Arra egyáltalán nem adott engedélyt, hogy a padlót újraburkolja. A bérlő már az augusztusi díjat sem fizette ki, mindig elmaradásai voltak, nem tartotta a fizetési határidőket. A férje végül beszélt a bérlővel, ekkor teljesítette az augusztusi díjat, de a szeptemberi, októberi és a novemberi díjjal és a több havi felhalmozódott áramdíjjal szintén tartozik.

Októberben a bérlő telefonon kért haladékokat, október közepén írt neki a „tulaj”, hogy szeretné másnak kiadni a lakást, ekkor a bérlő megígérte, hogy ha nem fizeti ki október 30-ig a hátralékot, akkor megengedi, hogy más is megnézze a lakást. Október 31-én a tulajdonos hívta a bérlőt, de nem vette fel, végül november 4-én tudott vele találkozni ekkor vitte a kimutatásokat, de a bérlő arra hivatkozott, hogy ő leburkoltatta a lakást. A „tulaj” elmondta, hogy ő soha nem járult hozzá ehhez a munkához, nem tudja kifizetni és a bérleti díjból sem tudja elengedni. Valóban volt arról szó korábban, hogy megveszi a lakást, ha lesz pénze, de még a bérleti díjat se tudta fizetni, ezért közölte a bérlővel, hogy másnap megy egy ingatlanügynökkel, ezrét tegye lehetővé a bejutást. A bérlő azt mondta, hogy nem járul hozzá ehhez. A tulajdonost másnap nem engedte be a bérlő, ekkor vette fel a kapcsolatot egy ügyvéddel, aki elmondta neki a felmondás módját. November 7-e körül e-mailen, postai úton felszólította és egyeztetési időpontként a 15-t javasolta, sőt még személyesen is bedobott egy példányt a postaládába. Az email-re válaszolt is a bérlő, közölte, hogy nem ér rá. A tulaj ennek hatására november 15-én felmondott, amit ugyanilyen módon küldött el. A bérlő erre azt válaszolta, hogy nem fogadja el a felmondást, a tulaj pedig közölte, hogy milyen módon küldte meg neki a felmondást.

November 30-án 9 órakor megjelentek a lakásnál, ahol megdöbbenve tapasztalta, hogy a kulcsa nem nyitja a lakást. Ekkor jelen volt a tulaj, az édesapja, a férje, és egy lakatos és a fia. A fia nem tudja, hogy miért jött, de egy beteg forma fiú, aki a hallottak alapján nem beszámítható. A „tulaj” azért hívott lakatos, mert nem tudta, hogy mire számíthat, mivel a bérlő többször letagadta magát, illetve nem nyitott ajtót, noha látta, hogy ég a villany a lakásban.

A mai nap reggel sem nyitottak ajtót, viszont hallotta a két kutyát bentől, ezért megkezdtek a zárat megfűzni, mivel nem tudták, hogy nem okoznak-e az állatok valamilyen kárt. A bérlő ekkor hívta a rendőröket, mindkét fél elmondta a saját álláspontját, a rendőrök közölték, hogy nem az ő hatáskörük ebben a kérdésben döntést hozni, ez polgári peres ügy, majd távoztak.

A lakásban a tulaj és a bérlő maradt, a tulaj kérte a kint tartózkodó apját, hogy adjon be neki valamit és ki akarta nyitni az ajtót, a bérlő ezt meg akarta akadályozni, lecsavarta a kezét. Az apja azért rúgta be az ajtót, mert hallotta a dulakodást, és hogy megvédje a lányát, ellökte tőle a bérlőt.

Közben a lakatos lecserélte a zárat, a „tulaj” adott egy kulcsot a bérlőnek. Ezután megérkezett a bérlő barátja, a „tulaj” férje, a bérlő apja és egy thai nő, végül az anyja, a „tulaj” rászólt a bérlő apjára, hogy ne dohányozzon a lakásba. Mindannyian felindultak voltak, de arra nem emlékszik, hogy fenyegetés elhangzott-e. A kihallgatás 19 óra 54 perckor ért véget.

13) A „tulajdonos” férjének gyanúsított kihallgatásáról készült jegyzőkönyv rögzíti, hogy a kihallgatás 2014. november 30-án 20 óra 32 perctől 21 óra 15 percig tartott. A férj elmondta, hogy ő nem volt ott, amikor bementek a lakásba, ő 14 óra körül érkezett. Becsengetett a lakásba és a felesége nyitott ajtót és a bejárati ajtón belépett a lakásba. En tisztelettel köszöntem mindenkinek, aki ott volt. Bent volt a bérlővel egy lány is, akitől megkérdezte, hogy milyen jogcímen tartózkodik a lakásban. Ő közölte, hogy ő oda van bejelentve. Majd megkérdeztük tőle, hogy erre ki adott engedélyt, mire azt felelte, hogy neki erre nem kell semmilyen engedély, hogy oda bejelentkezzen. Erre kérte tőle, hogy mutassa meg a lakcímkártyáját, mire azt felelte, hogy most nincsen nála. Ő szerintem teljesen jogellenesen van a lakásban.

Meg volt beszélve a bérlővel, hogy a mai napon mennek és egyeztetik a mérőóra állásokat. E-mailben és ajánlott levél formájában lett értesítve arról, hogy mennek. A bérlő azt mondta, hogy nem azt nem veszi át, nem kapta meg, szándékosan nem nézte meg. A bérlő mondta, hogy ő ráköltött egy millió forintot a lakásra, de ők ezt nem kérték. Kérték az eredeti állapot helyre állítását.

A felesége hívta, hogy menjen a lakáshoz, mert ott van a bérlő barátja, aki egy nagydarab fickó. Nem látott sérülést a bérlőn.

14) K. A. G. r. ftőrm. váltásparancsnok „parancsnoki záradék” elnevezésű dokumentumban összefoglalta a történeteket. A korábban ismerettettekhez képest ez az alábbi többletinformációt tartalmazza.

Az előállítás során 17 óra 15 perc körül jelezték a járőrök, hogy az előállított személyek az előjárójukkal akarnak beszélni, így a váltásparancsnoki irodából előrement a folyosóra, ahol K. B. r. őrm. őrizte őket. A jelenlévő személyekkel közölte nevét, jelvéyszámát, beosztását és megkérdezte, hogy miben lehet a segítségükre.

Ezután a „tulaj” elmondta, a járőrök jelentésében foglaltakat, valamint kifejezte felháborodását a "Magyar Törvényekkel, és Jogszabályokkal" kapcsolatban. Kielezve arra vonatkozólag, hogy mivel ő a főbérlő, a tulajdonos, aki a saját tulajdonát képező lakását szerette volna visszakapni, nem érti, hogy, hogyan fordulhat elő az, hogy „ma ebben az országban” az magánlaksértésnek számít, hogy ő bement a saját lakásába.

Ekkor a r. ftőrm. részletesen elmagyarázta neki, hogy hogyan és milyen körülmények között lehet magánlaksértést elkövetni. Az általa közöltek mindegyikőjük megértette, és tudomásul is vették, de a jogszabályok „igazságosságával” nem értettek egyet.

Ezzel kapcsolatban tájékoztatta őket a r. ftőrm., hogy ha nem értenek egyet a rendőri intézkedéssel, panaszt tehetnek a Testületnél.

Ezek után a panaszos panaszkodni kezdett, hogy különböző betegségei vannak, többek között szívbeteg, cukorbeteg, és a vérnyomásával is problémák vannak. Elmondta továbbá, hogy lakásnál parkol a járműve, amiben bent maradtak a gyógyszerei, és szeretne értük menni, vagy a járőröknek odaadja a jármű indítókulcsát, és menjenek ők érte. Erre a r. főrm. közölte, hogy egyik megoldásra sincs lehetőség, de mindent megteszek, hogy orvosi ellátást, illetve gyógyszereket kapjon, így a váltásparancsnoki telefonkészüléken keresztül mentőt kért a helyszínre, közölve a panaszos panaszait és az általa használt gyógyszerek neveit.

A mentő értesítése után visszament a panaszoshoz, és közölte velük, hogy percekben belül érkezni fog egy mentő, ami ellátja. Ezután a váltásparancsnoki irodában folytatta a munkát.

III.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos Rtv., Szolgálati Szabályzat és egyéb joganyag rendelkezéseire – a panaszos kifogásaival összefüggésben az alábbi megállapításokra jutott.

A Testület megállapította, hogy a rendőri intézkedések érintették a panaszosnak a Magyarország Alaptörvénye IV. cikkében foglalt személyi szabadsághoz, valamint a XXIV. cikkben foglalt tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogát, és a II. cikkben foglalt emberi méltósághoz való jogát az alábbiak szerint.

1) A Testület először a 2013. november 30-án 9 óra 50 perckor történt első rendőri intézkedést vizsgálta és rendőrök intézkedési kötelezettsége kapcsán a Testület az alábbi megállapításokat tette.

Az Rtv. 13. §-a szerint a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak. Ez a kötelezettség a rendőrt halaszthatatlan esetben szolgálaton kívül is terheli, feltéve, hogy az intézkedés szükségességének időpontjában intézkedésre alkalmas állapotban van.

A Szolgálati Szabályzat 9. §-ának (1) bekezdése azzal egészíti ki a fenti szabályt, hogy a rendőr szabálysértés észlelése esetén feljelentést tesz, vagy – jogszabály által meghatározott esetekben – helyszíni bírságot szab ki. A szabálysértést észlelő rendőr figyelmeztetést azon szabálysértés esetén alkalmazhat, amely miatt helyszíni bírságot szabhat ki. A 8. §-a szerint pedig a rendőr az általa észlelt vagy tudomására jutott és hivatalból üldözendő bűncselekményről – ha az elkövető ismert, annak megjelölésével – feljelentést tesz, vagy ha a nyomozó hatóság tagja, úgy hivatalból megteszi a szükséges intézkedéseket a büntetőeljárás megindítása érdekében. A rendőr a magánindítványra büntethető bűncselekmény észlelése esetén a feljelentés megtételére jogosult kérésére megadja a szükséges felvilágosítást.

A szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény (továbbiakban: Szabs. tv.) 121. pontja, 166.§ (1) bekezdése szerint a magánlaksértés szabálysértést követi el az, aki másnak a lakásába, egyéb helyiségébe, vagy ezekhez tartozó bekerített helyre az ott lakónak vagy azzal rendelkezőnek akarata ellenére, vagy megtévesztéssel bemegy, vagy ott bennmarad, úgyszintén aki mást akadályoz abban, hogy a lakásába, egyéb helyiségébe vagy ezekhez tartozó bekerített helyre bemenjen.

A Btk. 176.§ rendelkezik a fenti cselekmény bűncselekmény alakzatáról. [(1) Aki másnak a lakásába, egyéb helyiségébe vagy ezekhez tartozó bekerített helyre erőszakkal, fenyegetéssel, hivatalos eljárás színlelésével bemegy, vagy ott bent marad, vétséget követ el, és két évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

(2) Büntett miatt három évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő, aki másnak a lakásába, egyéb helyiségébe vagy az ezekhez tartozó bekerített helyre, az ott lakónak vagy azzal rendelkezőnek akarata ellenére vagy megtévesztéssel a) éjjel, b) fegyveresen, c) felfegyverkezve, d) csoportosan bemegy vagy ott bent marad.

(3) Az (1) bekezdés szerint büntetendő, aki az (1) bekezdésben meghatározott módon, a (2) bekezdés szerint büntetendő, aki a (2) bekezdésben meghatározott módon mást megakadályoz abban, hogy a lakásába, egyéb helyiségébe vagy az ezekhez tartozó bekerített helyre bemenjen.

(4) A büntetés büntett miatt öt évig terjedő szabadságvesztés, ha az (1) bekezdésben meghatározott cselekményt a (2) bekezdésben írt módon követik el.]

A magánlaksértésnek mind a szabálysértési, mind a bűncselekményi alakzatának elkövetői csak magánindítványra büntetendők.

A Testület ezen a ponton szükségesnek tartja felhívni a figyelmet töretlen gyakorlatára, miszerint ha az Rtv. szerinti rendőri fellépés mögöttes jogalapjaként a rendőrség egy Rtv.-n kívüli jogszabályban meghatározott tényállás tekintetében fennálló gyanúokra (pl. bűncselekmény vagy szabálysértés gyanújára) hivatkozik, a Testület – a kérdéses cselekményért egyébként fennálló szabálysértési vagy büntetőjogi felelősség kérdésében való állásfoglalás nélkül – vizsgálja, hogy az adott esetben fennállt-e olyan fokú gyanú, amely elégséges jogalapot szolgáltatott az intézkedéssel megvalósult jogkorlátozásra. Amennyiben a Testület ezt a vizsgálatot nem végezné el, a jogkorlátozás érdemi kontrollja kiüresedne, illetve elmaradna, és ezzel sérülne az érintett panaszhoz való alkotmányos joga.

a) A rendőri jelentések és a panaszosi előadás abban megegyezik, hogy telefonos bejelentés érkezett a rendőrkapitányságra egy ingatlannal kapcsolatos bérlő-tulajdonos közötti vitáról.

A bejelentés tartalma a Testület álláspontja szerint felvetette annak a gyanúját, hogy az érintett ingatlanban tartózkodó személyek valamelyike (a bérlő vagy a tulajdonos) a magánlaksértés szabálysértését követik el, tehát a bejelentésben ismertetett esemény nyilvánvalóan olyannak volt tekinthető, amely az Rtv. 13. §-a értelmében rendőri beavatkozást tett szükségessé, intézkedési kötelezettséget keletkeztetett.

Mindezek alapján a Testület álláspontja szerint a bejelentések tartalma miatt a rendőrségnek fennállt az intézkedési kötelezettsége.

b) A Testületnek ezt követően abban kellett állást foglalnia, hogy az intézkedési és a segítségnyújtási kötelezettségét a rendőrség jelen esetben megfelelően teljesítette-e.

A rendőrök segítségnyújtási kötelezettségét az Rtv. 24. § (1)-(2) bekezdése rendezi, eszerint a rendőr köteles a feladatkörébe tartozó segítséget, illetőleg a hozzáfordulónak a tőle elvárható felvilágosítást megadni. A magánérdekek védelme az Rtv. alapján csak akkor tartozik a rendőrség hatáskörébe, ha a törvényes védelem az adott körülmények között más módon nem

biztosítható, vagy ha a rendőri segítség nélkül a jog érvényesíthetősége meghiúsulna vagy számottevően megnehezülne.

A rendőri jelentések szerint 9 óra 40 perckor telefonos bejelentés érkezett egy albérleti vitáról a rendőrséghez. A helyszínen tartózkodott a bérlő, a barátnője, a tulaj, a panaszos, a lakatos és a lakatos gyermeke. A bérlő (bejelentő) elmondta, hogy 9 órakor arra lett figyelmes, hogy valaki fúrja a zárat, amikor kinyitotta az ajtót látta, hogy a tulajdonos van ott, aki kiköltözésre szólította fel. Elmondta, hogy a felek között elszámolási vita van, mivel a tulajdonos nem akarja elszámolni az ő hasznos ráfordításait az ingatlanra. Ezt követően meghallgatták a tulajdonost, aki elmondta, hogy felmondta a szerződést, mivel több ponton megszegte azt a bérlő. Az átalakítási munkákhoz nem járult hozzá, így azokat az engedélye nélkül végezték, ezért nem számolja el. Elmondta, hogy ő hívta a lakatost a helyszínre, mivel a bérlő lecserélte a zárat és nem adott kulcsot neki. A bérlő ezután elismerte, hogy valóban kapott egy felmondást e-mailen, de azt nem fogadja el. A rendőrök először felhívták a tulajt, hogy hagyja abba a zárcserét, majd miután a tulaj közölte, hogy a zárcserét követően ad kulcsot a bérlőnek, közölték velük, hogy egyezzenek meg, mert ez egy polgári peres ügy. Majd miután a felek ígéretet tettek a békés rendezésre, a rendőrök távoztak.

A Testület a döntése meghozatala során kiemelkedő jelentőséget tulajdonított egyrészt annak, hogy a tulajdonos ekkor még nem volt bent az ingatlanban. Másrészt annak, hogy a Testület álláspontja szerint a rendőrök rendelkezésére álló információk alapján a helyszínen nem volt egyértelműen megállapítható, hogy a tulajdonos és a bérlő között fennálló polgári jogi viszony egy lezárult ügylet-e. Az azonban az adatok alapján kiderült, hogy a panaszos egy polgári jogi ügylet (bérlet) alapján korábban jogszerűen tartózkodott az ingatlanban, ezt minden jelenlevő elismerte. Az is kiderült a meghallgatás során, hogy a bérleti szerződést a tulajdonosként fellépő fél felmondta, amely levelet ugyan nem vette át a bérlő, de mivel az elektronikus úton is megküldésre került részére, tudomással volt annak tartalmáról. A helyszínen rendelkezésre álló iratok és előadások csupán arra voltak elegendőek, hogy kiderüljön, hogy a panaszos és a tulajdonos között már korábban is volt vita a bérleti díj kapcsán, illetve, hogy a tulajdonos felmondott, amit a bérlő nem fogadott el. Annak eldöntésére azonban, hogy a tulajdonos jogszerűen mondott-e fel nem a rendőrség, hanem a polgári bíróság rendelkezik hatáskörrel. A bérleti szerződés felmondása és az abban való határidő tűzés ugyan megszünteti a bérleti jogviszonyt. Ezt követően a jogalkotó gyakorlatilag önkéntes teljesítést vár el a bérlőtől, aki ellen a tulajdonos/bérbeadó önhatalmúlag a kiköltözés/kiürítés teljesítése végett nem léphet fel. A jogalkotó az ilyen jellegű vitákat peres útra terelte, és az állami hatalom a bérbeadónak csak azután nyújt segítséget – bírósági végrehajtási eljárás keretében – a kiürítéshez, ha erről jogerős, végrehajtható határozat született.

A Testület álláspontja szerint tehát a rendelkezésre álló információ alapján a rendőrség helyesen járt el, amikor a feleket arról tájékoztatta, hogy annak a kérdésnek a megítélése, hogy a tulajdonos jogszerűen mondott-e fel, illetve az elszámolási vitájuk eldöntése nem a rendőrség, hanem a polgári bíróság hatáskörébe tartozik.

Ugyanakkor a Testület álláspontja szerint a tájékoztatásnak arra is ki kellett volna terjednie, hogy a bérlő úgy nem cserélheti le a zárat és ezáltal nem zárhatja el a tulajdonost a rendeltetésszerű használat ellenőrzésétől, hogy nem ad kulcsot a tulajdonosnak, kivéve, ha ezt a szerződés kifejezetten megengedi részére. Ugyanis ez a magatartása felvetheti a magánlaksértés szabálysértés miatti felelősség kérdését.

Mindezek ellenére a Testület nem állapította meg alapjogsértést a panaszosi oldalon, mivel egyrészt a szerződés nem állt eredetben rendelkezésre a helyszínen, így a kulcsra vonatkozó rendelkezést és az ezzel kapcsolatos előadásokat a rendőrök a helyszínen nem ellenőrizhették, másrészt a kulcskérdés a zárcserével és a bérlő részére kulcsadással rendeződött, harmadrészt ez a mulasztás a panaszosnál a Testület meglátása szerint közvetlen jogsérelmet nem okozott/nem okozhatott.

A fentiek alapján a Testület álláspontja szerint nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga az első intézkedés kapcsán.

2) A Testület ezt követően a 2013. november 30-án történt második rendőri intézkedést vizsgálta és rendőrök intézkedési kötelezettsége kapcsán a Testület az alábbi megállapításokat tette.

A Testület itt ismét utal az 1) pontban idézett jogszabályokra. Továbbá a Btk. 164. §-ra amely a testi sértés bűncselekmény tényállást rögzíti:

„(1) Aki más testi épségét vagy egészségét sérti, testi sértést követ el.
(2) Ha a testi sértéssel okozott sérülés vagy betegség nyolc napon belül gyógyul, az elkövető könnyű testi sértés vétsége miatt két évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.
(10) A (2) bekezdésben meghatározott bűncselekmény csak magánindítványra büntethető.”

A rendőri jelentések szerint miután távoztak az első intézkedés után, és lefelé haladtak a lépcsőházban, kiabálást hallottak, így az előző intézkedés befejeztét követő kb. 3 perccel később ismét intézkedtek. A lakásba beérkezve azt látták, hogy a bérlő riadt és nyakát mutatja. Ekkor elmondta, hogy a panaszos megragadta őt, miközben a lakás ajtaja előtt ingerülten veszekedett vele, majd vita közben két kézzel megfogta nyakát és betolta az ajtón. Ekkor a panaszos kérdésre elmondta, hogy lányának segít költözni, és ő nem bántalmazta bérlőt. A helyszínen a bérlőn külsérelmi nyomokat nem láttak, ezért megkérdezték, hogy orvosi ellátásra van-e szüksége, ill. ezzel kapcsolatosan közölte vele, hogy könnyű testi sértés miatt magánindítványra megindult eljárást kezdeményezhet, viszont ehhez látlet is szükséges. A bérlő ezt tudomásul vett és nem kért orvosi ellátást, illetve nem akart magánindítványt előterjeszteni. A fenti címen jelen volt a bérlő barátnője is, aki elmondta, hogy ő látta, amint a panaszos megfogta barátja nyakát, más személy a helyszínen nem tartózkodott. A rendőrök ekkor központnak történt jelentés után felszólították a panaszost és a tulajt, hogy hagyják el az ingatlant, majd távoztak.

A tanú és gyanúsított meghallgatások során a felek szintén tettelegességről számoltak be.

a) A Testület álláspontja szerint a rendőri jelentésben leírt kiabálás felvetette annak a gyanúját, hogy az érintett ingatlanban tartózkodó személyek valamelyike tettelegességet követett, amely esemény az Rtv. 13. §-a értelmében rendőri beavatkozást tett szükségessé, intézkedési kötelezettséget keletkeztetett.

Mindezek alapján a Testület álláspontja szerint a rendőrségnek fennállt az intézkedési kötelezettsége.

b) A Testületnek ezt követően abban kellett állást foglalnia, hogy az intézkedési és a segítségnyújtási kötelezettségét a rendőrség jelen esetben megfelelően teljesítette-e.

A rendőrségen történt kihallgatások és meghallgatások alapján az alábbi történi tényállás állapítható meg: A rendőrök távozása után folytatódott a zárcsere. A lakásban maradt bérlő és a tulajdonos tovább vitatkoztak, a tulajdonos be akart költözni, ezért ki akarta nyitni a teraszajtót a panaszosnak, a bérlő ez ellen tiltakozott. Ezen a ponton kérdéses, hogy a vita tettelegességig fajult-e a felek között, de ezt követően a panaszos erővel berúgta vagy benyomta a teraszajtót, majd megragadta és odébb lökte a bérlőt. (A bérlő előadása szerint ok nélkül fojtogatta, míg a panaszos szerint a lánya elleni támadást akarta megakadályozni.) Ezt követően érkeztek vissza a rendőrök, akik meghallgatták a feleket, szemrevételezték a bérlőt, majd nyilatkoztatták a bérlőt a magánindítvány kérdésében, ezt követően a panaszost és családját távozásra szólították fel.

A Testület álláspontja szerint figyelemmel arra, hogy a panaszolt tettelegességre az ingatlanon belül került sor és nem a bejutást vagy a bennmaradást segítette, látható sérülése pedig a sértettnek nem keletkezett, az intézkedő rendőrök helyesen értékelték úgy az eseményeket, hogy a panaszos részéről – állítólag – elkövetett cselekmény (a lökést maga a panaszos is elismerte) a könnyű testi sértés gyanúját vethette fel, nem a magánlaksértés bűncselekményét. Emiatt a Testület álláspontja szerint nem mulasztottak akkor a rendőrök, amikor a magánindítványról történő nyilatkoztatást és az ekörben adott nemleges válasz után nem intézkedtek a tettelegesség miatt a továbbiakban.

A Testület álláspontja szerint továbbá nem mulasztottak a rendőrök akkor sem, amikor a tulajdonost és a panaszost, illetve a vele lévő személyeket a magánlaksértés gyanújára tekintettel távozásra szólították fel. Ekörben a Testület hivatkozik a házi jog kapcsán már a 173/2013. (VI. 12.) számú állásfoglalásában és az EBH 2002.733. számú eseti döntésben kifejtettekre, illetve az 1.) pont alatt ismertettekhez. Megjegyzi a Testület, hogy álláspontja szerint a rendőröknek ekörben, tehát a magánlaksértés kapcsán is nyilatkoztatni kellett volna a magánindítvány kérdésében a bérlőt, hiszen a panaszos maga is elismerte, hogy benyomta a teraszajtót, és őt nyilván nem illeték meg a tulajdonost megillető belépési és ellenőrzési jogosultságok az ingatlan vonatkozásában. Mindemellett ennek elmulasztása a panaszos oldalán alapjogsérelmet nyilvánvalóan nem okozott.

A fentiek alapján a Testület álláspontja szerint nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga a második intézkedés kapcsán.

3) A panaszosnak a harmadik intézkedés keretében történő előállítása kapcsán az alábbi megállapításokra jutott a Testület.

a) A Testület először azt vizsgálta, hogy megfelelő jogalap birtokában állították-e elő a III. r. panaszost a rendőrök.

A rendőrségi iratok szerint a panaszost az Rtv. 33. § (1) bekezdés a) pontja alapján állították elő. A hivatkozott jogszabályhely szerint a rendőr a további intézkedés megtétele céljából

elfogja és az illetékes hatóság elé állítja azt, akit szándékos bűncselekmény elkövetésén tetten érték. A fenti rendelkezés a rendőrnek nem biztosít mérlegelési lehetőséget, hanem tettenérés esetén kötelező jelleggel írja elő az intézkedés alá vont előállítását.

i) Ahhoz, hogy a Testület a rendőrség által megjelölt előállítási ok megalapozottságáról állást foglaljon, azt kell mérlegelnie, hogy felmerülhetett-e a panaszossal szemben bűncselekmény elkövetésének a rendőrségi fellépéshez szükséges fokú gyanúja, és ha igen, úgy megvalósult-e „tettenérés”.

Az első kérdéssel kapcsolatban a Testület utal töretlen gyakorlatára, amely szerint valamely bűncselekmény tényállásszerűségét kizárólag a rendőri intézkedés jogalapja szempontjából vizsgálja. Az Rtv.-ben rögzített hatásköri szabályok szerint ugyanis a Testület nem foglalhat állást abban a kérdésben, hogy valamely eljárás alá vont személy elkövetett-e bűncselekményt, azonban ha – olyan esetekben, amikor a rendőrség az intézkedés alapjaként bűncselekmény gyanújára hivatkozik – nem végezné el a rendőri intézkedés alapjául szolgáló magatartás értékelését, az alapjog-korlátozás vizsgálata üresedne ki. A fentiek alapján a Testület azt vizsgálta, hogy a panaszos részéről a bűncselekmény elkövetésének gyanúja felmerülhetett-e.

Ezzel összefüggésben a Testület fontosnak tartja hangsúlyozni: nem abban a kérdésben foglal állást, hogy a panaszos követett-e el bűncselekményt vagy sem, hanem csupán abban, hogy az adott helyen és időben rendelkezésére álló adatok alapján a rendőr gondolhatta-e azt, hogy panaszossal szemben felmerül a bűncselekmény elkövetésének – a megalapozott gyanú szintjénél alacsonyabb fokú – gyanúja. Amennyiben igen, úgy a rendőri intézkedés akkor is jogszerű lehet, ha utóbb a nyomozás azt állapítja meg, hogy az érintett nem követett el bűncselekményt, vagy a bűncselekmény elkövetése nem bizonyítható.

A Btk. 221. § (2) bekezdése szerint magánlaksértés büntette miatt három évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő, aki másnak a lakásába, egyéb helyiségébe vagy az ezekhez tartozó bekerített helyre, az ott lakó vagy azzal rendelkező akarata ellenére vagy megtévesztéssel

- a) éjjel,
- b) fegyveresen,
- c) felfegyverkezve vagy
- d) csoportosan

bemegy, vagy ott bent marad.

A rendőrségi iratok rögzítik, hogy a rendőrök a bérlő édesanyjának feljelentése nyomán érkeztek lakáshoz, ahol meghallgatták a jelenlévőket, majd közölték velük, hogy a magánlaksértés bűncselekménye miatt előállítják őket.

A panaszos maga is elismerte mind a kihallgatása során, mind a beadványában, hogy a lakásban tartózkodott a lányával (tulaj) és a vejevel, amikor a rendőrök megérkeztek. Az is kiderült, hogy a bérlő már többször egyértelműen kifejezte nem tetszését akörben, hogy a lakásban vannak ezek a személyek. (A tulaj ellenőrzési jogosultsága nyivánvalóan nem terjed addig, hogy órákat – 10 órától 14 óra 10 percig - a lakásban töltsön.)

Mindezek alapján a Testület álláspontja szerint a panaszos vonatkozásában fennállt a csoportos magánlaksértés elkövetésének a rendőri intézkedéshez szükséges mértékű gyanúja.

ii) Sem az Rtv., sem a büntető anyagi, illetve eljárási szabályok nem tartalmazzák a „tettenérés” meghatározását, ezért a Testület itt is a 265/2011. (IX. 14.) számú állásfoglalásában elvégzett fogalomértelmezést követi.

A jelen esetben minden érintett úgy nyilatkozott, hogy a panaszos a lakásban tartózkodott a társaival a rendőrség megérkezésekor, tehát a panaszos a cselekmény elkövetése közben került kapcsolatba a rendőrökkel, így a tettenérés megvalósult.

Mivel tehát a Testület álláspontja szerint a panasz alapjául szolgáló esetben nem történt tettenérés, az Rtv. 33. § (1) bekezdés a) pontjára való hivatkozás a panaszos előállításához kellő jogalapot biztosított.

b) Az előállítás időtartama vonatkozásában az alábbi megállapításokra jutott a Testület.

Az előállításról kiállított igazolás szerint az előállítás 14 óra 10 perckor kezdődött és 20 óra 30 perckor fejeződött be, tehát összesen 6 óra 20 percig tartott.

A rendőri jelentésekből kitűnik, hogy az eljáró rendőrök 14 óra 10 perckor érkeztek meg a helyszínre, a panaszost intézkedés alá vonták, majd előállították a kapitányságra. Az előállítás ideje alatt 14 óra 45 perc és 16 óra 33 perc között meghallgatták a bérlőt, illetve 14 óra 45 perc és 16 óra 33 perc között a bérlő barátnőjét. Ezt követően 17 óra 15 perckor intézkedtek a panaszos rosszul léte miatt, és a mentő 17 óra 47 perckor érkezett a helyszínre. A panaszost 18 óra 43 perctől 19 óra 54 percig hallgatták meg gyanúsítottként, aztán rabosították, majd kiállították a szükséges igazolást, és 20 óra 30 perckor szabadították.

Az Rtv. 33. § (3) bekezdése szerint a rendőrség az előállítással a személyi szabadságot csak a szükséges ideig, de legfeljebb 8 órán át korlátozhatja. Ha az előállítás célja még nem valósult meg, indokolt esetben ezt az időtartamot a rendőri szerv vezetője egy alkalommal 4 órával meghosszabbíthatja. Az előállítás időtartamát a rendőri intézkedés kezdetétől kell számítani.

A Szolgálati Szabályzat 30. §-ának (3) bekezdése szerint az előállítás a fogvatartott személy szabadon bocsátásáig vagy őrizetbe vételéig, illetve előzetes letartóztatásáig, de legfeljebb az Rtv. 33. §-ának (3) bekezdésében meghatározott ideig tart.

Az Rtv. 33. § (3) bekezdése főszabályként a „szükséges” időt jelöli meg és csak végső korlátként határozza meg a 8 órás (illetve indokolt esetben, külön alaki feltételek mellett a további 4 órás) időtartamot. Felhívja a Testület a figyelmet az előállítás intézményének a személyi szabadságot súlyosan korlátozó jellegére, amelyre értelemszerűen vonatkozik az Rtv. 15. § (1) bekezdésében meghatározott azon általános arányossági követelmény is, mely szerint „a rendőri intézkedés nem okozhat olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával”.

Az előállítás időtartama alatt az ügyben végzett cselekmények fenti ismertetéséből kitűnik, hogy az eljárás során több olyan maximum fél órás „üres járat” is volt, amely idő alatt semmilyen eljárási cselekmény nem zajlott, ám ezek oka egyrészt a panaszos rosszullete volt,

másrészt az a tény, hogy a feleket egymás vallomására tekintettel hallgatták meg.

Minderre tekintettel a Testület álláspontja szerint a panaszos szabadságának előállítással való korlátozása megfelelt a jogszabályi előírásoknak, nem tartott szükségtelenül és aránytalanul hosszú ideig.

Mindezekre figyelemmel a Testület álláspontja szerint nem sérült a panaszos személyes szabadsághoz való joga az előállítás időtartama miatt.

3) A panaszos sérelmezte, hogy az intézkedő rendőrök nem tájékoztatták az előállítás okáról.

A rendőri jelentések ezzel szemben azt tartalmazza, hogy a rendőrök előzetesen figyelmeztették őket, hogy magánlaksértés miatt előállítják őket.

Az Rtv. 33. § (4) bekezdése szerint az előállítottat szóban vagy írásban az előállítás okáról tájékoztatni kell.

A rendőri és a panaszosi előadás közötti ellentmondást a Testület nem tudta feloldani, ezért nem tudott megnyugtatóan állást foglalni a kérdésben, és döntött, hogy **a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának a sérelme nem megállapítható.**

4) A panaszos sérelmezte, hogy az előállítása alatt nem jutott hozzá a gyógyszeréhez.

A panaszos ekörben előadta, hogy a helyszínen lezárt gépkocsiban maradtak a gyógyszerei, és ez ügyben beszélt a rendőrökkel, akik azt mondták neki, hogy nincs arra mód, hogy ő vagy a rendőrök vagy a polgárőrök elmenjenek a gyógyszeréért. A rendőrök mentőt hívtak hozzá, de a mentőorvos nem tudott neki olyan gyógyszert adni, amit szed. A panaszos telefonált annak érdekében, hogy a gyógyszereit valaki behozza, de nem járt sikerrel.

A rendőri jelentések szintén arról számolnak be, hogy amikor a panaszos jelezte, hogy cukor- és szívbeteg és a gyógyszere a helyszínen maradt, akkor mentőt hívtak hozzá. A mentő orvos megvizsgálta és ellátta a panaszost.

Az Rtv. 18. § (2) bekezdése szerint a rendőrség gondoskodik a fogvatartott elhelyezéséről, a fogva tartás miatt bekövetkező egészségkárosodás megelőzéséhez szükséges ellátásáról. A sérült, beteg vagy más okból sürgős orvosi ellátásra szoruló fogvatartottat orvosi ellátásban kell részesíteni.

A hatályos jogszabályok nem tartalmaznak olyan előírást, hogy a rendőrségnek intézkednie kellene a panaszos gyógyszerének beszerzése végett, csupán az orvosi ellátást kell biztosítani számára.

A Testület álláspontja szerint a rendőrség megfelelően eleget tett az egészségkárosodás megelőzésével kapcsolatos kötelezettségének, amikor a panaszos jelzése alapján mentőt hívott a helyszínre, illetve amikor biztosította a panaszosnak, hogy a gyógyszerét más személlyel a rendőrkapitányságra eljuttatása érdekében telefonáljon.

Mindezek alapján a panaszos emberi méltósághoz való jogából levezethető testi épséghez való joga nem sérült.

V.

A Testület álláspontja szerint a bejelentés tartalma miatt a rendőrségnek fennállt az intézkedési kötelezettsége, aminek eleget tettek, e körben nem valósult meg a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának sérelme. A második intézkedés során a Testület mulasztást észlelt a rendőri intézkedésben, ám ez nem okozta a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának a sérelmét.

A panaszost a rendőrök a harmadik intézkedéskor jogszerűen állították elő, ezért nem sérült a panaszos személyi szabadsághoz való joga. A panaszosnak nem sérült az emberi méltósághoz való jogából levezethető testi épséghez való joga, amikor a rendőrök nem mentek el a gyógyszereiért, illetve polgárőröket sem küldtek el érte.

A panaszos azon kifogása kapcsán, miszerint a rendőrök nem tájékoztatták az előállítás okáról, a Testület nem tudta feloldani az előadások közötti ellentmondást, ezért úgy foglalt állást, hogy a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának sérelme nem megállapítható.

Mindezekre tekintettel a Testület az Rtv. 93 § (2) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint döntött.

Budapest, 2014. december 18.

Dr. Lukács Tamás
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes, előadó testületi tag

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Wildner Domonkos
testületi tag

Dr. Cservák Csaba
testületi tag